

[Undervisningsministeren.]

kassen over i Teaterkassen — Tilskuddet skulde jo snarest muligt betales tilbage, men det blev aldrig betalt tilbage, det kunde ikke betales tilbage, der var ikke Midler til det —, saaledes at Teatrets Gæld til Statskassen nu den 31. Marts var vokset til 13 Mill. Kr., og Gælden vil til næste Efteraar, naar Dobbeltscenen træder i Virksomhed, efter al Sandsynlighed være vokset til en 15 Mill. Kr., en Gæld fra Teatret til Statskassen, som, noteret paa Børsen, sikkert ikke vilde gaa op over Kursen Nul, og som jeg derfor ogsaa tillader mig i dette Lovforslag at foreslaa ophævet, for den er værdiløs.

Underskuddet for det forløbne Aar — det har ikke været offentliggjort endnu, men jeg kan meddele det her — er 1 600 000 Kr. Det er det højeste, det har været siden 1921—22.

Der findes som Bilag 3 til Lovforslaget en Oversigt over Teatrets økonomiske Forhold fra Loven af 1911 til nu. Jeg maa dog bemærke, at i Virkeligheden er det lykkedes Ledelsen det sidste Aar at sætte de almindelige Udgifter ikke uvæsentligt ned, nemlig fra 764 000 Kr. til 635 000 Kr., altsaa med en 130 000 Kr. Det er meget hæderligt. Men samtidig er ganske vist Lønningerne vokset fra 2 156 000 Kr. til 2 247 000 Kr., altsaa med omtrent 100 000 Kr., og samtidig er Indtægterne dalet, nemlig fra 1 276 000 Kr. til 1 104 000 Kr., altsaa med ikke mindre end ca. 170 000 Kr., hvilket ganske vist til Dels skyldes paaviselige Forhold, nemlig foruden de mindre gode Tider i Almindelighed særlig to Aarsager, nemlig Influenzaepidemien og den langvarige Frostperiode, der i høj Grad forhindrede Folk fra Oplandet baade her i Danmark og i Sydsverige i at komme hertil.

Altsaa, Teatrets Gæld er nu 13 Mill. Kr. og vil i Løbet af kort Tid inden denne Periodes Udgang være en 15 Mill. Kr. Dette er jo en aldeles utilfredsstillende Ordning, der fra Aar til Aar vækker stigende Misfornøjelse her paa Rigsdagen og i hele Befolkningen. Dette er en uholdbar Ordning. Der maa en Fornyelse, en Nyordning til, Teatret maa ind i faste og klare Forhold. Det var Forudsætningen i Fjor, da Dobbeltscenen blev gennemført, og det er denne Forudsætning, jeg nu søger at opfylde ved det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte.

Mit Forslag har en Hovedlinie, som i Virkeligheden gaar i Forlængelse af Lovene af 1903 og 1911, nemlig en friere Stilling for Teatret, et vist Selvstyre. Det Lovfor-

slag, jeg her forelægger i Dag, gennemfører dette Princip klarere, mere konsekvent og mere rationelt, end det er Tilfældet i de gældende Love af 1903 og 1911, der jo i det væsentlige er ens — ja, jeg burde sige i den gældende Lov af 1911, som væsentlig er den samme som den fra 1903. Det, det først og fremmest gælder om, er at stoppe den Sprække, som § 6 har vist sig at være, særlig efter at Loven er blevet gjort permanent. Det sker paa følgende Maade:

Ifølge Lovforslaget oprettes der en selvstyrende Institution, som vi kalder „Dobbeltscenen“, et selvstændigt Retssubjekt. Til denne selvstyrende Institution henlægges Statskassen een Gang for alle 1 Mill. Kr. som Grundfond. Af denne Grundfond kan Teaterdriften som Driftskapital hvert Aar bruge 200 000 Kr. Der bliver altsaa ikke Tale om at kunne gøre privat Gæld. Der er en Driftskapital til Raadighed, som kan stige til 200 000 Kr. hver Sæson. Dog er det ikke Meningen, at de 200 000 Kr. skal bruges hvert Aar af Kapitalen, saa vilde jo Grundfonden i Løbet af 5 Aar være opspist. De skal betales tilbage. Teaterchefen, Driften, kan ikke noget Aar bruge mere end 200 000 Kr. uden Samtykke af et lille Udvalg paa 3 Medlemmer, som efter Forslaget udnævnes af Ministeren, og som danner en Slags Bestyrelse af Institutionen „Dobbeltscenen“ med dens Kapital paa 1 Mill. Kr.

Dette Udvalgs Opgave er, som sagt, at administrere denne Kapital og samtidig at være en Slags — man kan kalde det Kontrolkomité overfor Teaterdriften paa visse Omraader, som jeg om et Øjeblik skal komme til. Dette snævre Bestyrelsesudvalg paa 3 Personer er tænkt sammensat saaledes, at et Medlem, Formanden, repræsenterer den centraladministrative Sagkundskab, et Medlem skulde særlig repræsentere Forretningsskyndigheden og det tredje Medlem den litterære Sagkundskab.

Uden dette Udvalgs Samtykke maa der ikke bruges mere end de 200 000 Kr. til Driftskapital, og de skal tilbagebetales. Sker det, at der noget Aar bruges 200 000 Kr. til Dækning af Underskud, som ikke kan tilbagebetales, eller at Kapitalen gaar ned til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skal Udvalget gøre Indberetning til Ministeren, som saa kan tage Beslutning om hele Institutionens Ophævelse. Hvis Kapitalen skulde gaa ned med $\frac{4}{5}$ til $\frac{1}{5}$, til 200 000 Kr., skal Institutionen ophæves og Restkapitalen gaa tilbage til Statskassen. Hele Ordningen opfører da af sig selv.

Teatret ledes efter Forslaget af en Chef, som udnævnes og afskediges af